

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Historia Caini Et Abelis, Notis Criticis, Philologicis, Historicis Et Theologicis Illustrata[e]\$nElektronische Ressource

**Fecht, Johann
Fecht, Gustav Friedrich**

Rostochi, 1704

VD18 10451528-001

§. XV.

[urn:nbn:de:bsz:31-41839](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-41839)

dius, ad רבץ, *cubans*, referunt. Nempe canis ille pravae concupiscentiae ante ostium cubans, in tua potestate est, utrum in flagitia & scelera portam ei aperire, an verò dominium, quemadmodum poterias & deberas, exercere adversus eundem velis.

§. XV. Ad v. 8. *Et dixit Cain ad Abel.*) Supple: הַרְבִּיּוֹת הָאֱלֹהִים, *res illas*, à DEO sibi revelatas. Percommode enim exprimit *R. Abendana*, quid dixerit Cain

Abeli: וַיֹּאמֶר רָחוּק שֵׁנָה לְ מַרָה שֶׁהוֹכִיחוּ הוּא עַל אֲוֵרוֹתָיו כְּדֵי שִׁיחֲשׂוֹב הַבְּרָא שֶׁכָּבַר סָרַח עֲבָרָתוֹ מִסֵּנוּ וְכֵן הִירָא שְׁחוֹנָה לְאֵל נִשְׁמַר וְכֹאשֶׁר מֵצֵאוֹ בְּשֶׁרָרָה יַחֲדָיו הִרְגָה, *nec incredibile est, quod dixerit ipsi, quomodo increpaverit ipsum DEUS propter ipsum, (Abelem) ut cogitaret Abel, quod jam recesserit ira ipsius ab ipso & ita factum fuit, quod sibi ipsi non caverit & postquam ipsum invenit in agro solum, occiderit ipsum.* Ut enim clandestinum suum consilium de removendo ex medio fratre suo quacunque arte contegeret, omnino fuerat opus, ne frater adversus insidias sibi structas paratis armis telisque vel fratri occurreret, vel eundem præverteret. Hypocriti igitur utendum sibi esse non immerito ratus est fingendumque, reprehensum se haud leviter à Deo, quod hæctenus inimicitias adversus ipsum gesserit, frater adversus fratrem, velleque posthac, mutato in melius animo, omni amicitia Abelem demereri, ut pari gratiæ suæ signatura sacrificia posthac sua dignetur DEUS, neque ob contemptum sacrificii sui in reliquorum omnium suorum fratrum contemptum amplius adducatur. Hoc enim modo securum Abelis animum, nihilque periculi sibi timentem, reddidit, ut tuto crederet, se semetipsum corpusque suum in

abdito etiam absque mortalibus omnibus remoto loco illi posse concredere. Nec hanc opinionem destruit *Jo. Clerici* objectio, quod in tanta ira Cain ita loqui non potuerit. Quasi verò summæ iræ indicium non sit

— — *premere alio corde dolorem,*

ut eò atrocius nocere queas. Quicquid de cœtero colloqvii Abelem inter & Cainum intercessisse conjiciunt, utpote quod de judicio Divino in hac & in altera vita adversus contemptores DEI legumque Divinarum exercendo, Chaldaica paraphrasis apud *Drusum*, vel delegitima in imperium ditionemque paternam successione: אִי זֶה מֵהֶם הַרְצוּי לִהְיוֹת בְּמִקוֹם אָדָם וּסְגֻלָּתוֹ וּלְכוּ לַנְּחֻל אֶרֶץ הָאָרֶץ וּלְהִדְבֵק בְּעֵנֵן הָאֱלֹקִי וְיִהְיֶה זֶה וְלֹהוּ כְּקִלְפֹּדִים: i. e. ex versione *Buxtorfii*: *quis scilicet illorum dignus sit futurus successor Adami, ejusque cor & peculium, ad hereditate possidendam terram illam & rei Divinae participati- nem, quisve instar corticis; (rejectitii) ceu hoc contentions argumentum refertur in Libro Cosri Parte II. §. XIV. seu quodcunque aliud, id infra probabilitatem illam descendit, qua Abendana sententia gaudet. Quæ de præ- tenso verborum hic quorundam defectu à Vulgata Bibli- orum versione ex Samaritano codice & quorundam Rab- binorum lacunis suppleto, à Romanæ & partim etiam Reformatæ Ecclesiæ scriptoribus, inprimis *Ludov. Cap- pello*, quibus se denuo novitatis gratia associat *Clericus*, pro probanda sacrarum literarum imperfectione, objici- untur, ea discussa sunt cum ab incomparabili scriptura- riæ puritatis vindice *Jo. Buxtorfio F.* tum ab innumeris aliis nostræ partis Philologis, ut actum agere non sit necesse. Nec enim Piska seu pausa, circello in textu notata, lacunam seu defectum textualem ex Masoretharum mente notat,*

ex

ex iactura vocum ortum, sed sensus potius hiatum, ex contextu nempe supplendum. Nec ויאמר אמר, dixisse aliquid Cainum, quod fuerit in textu omissum, sed locutum ad eundem esse, ceu & Lutherus recte convertit, significat. Quo sensu & אמר accipitur Exod. XIX. ult. Ps. CXXIX. 10. Vid. Pfeifferi Hermenevtica Sacra.

§. XVI. Ad. v. eund. *Cum essent in agro, occidit ipsum*) Curiosus hic & vehementer sollicitus est Clericus, cur in agro dicantur fuisse, cum nulla tum fuerint urbes, quarum respectu dicantur agri. Forte extra urbes nunquam fuit Clericus, qui ignorat, agrum dici etiam respectu unius domus, cui ager circumcirca adjacet. Similis subtilitatis quæstio est, quam notante *Aben Esra* Judæi nonnulli moverunt, quomodo occidere Cain Abelem potuerit, cum gladio fuerit destitutus? Quam Rabbi merito vocat quæstionem; ביום סגור, in die pluvie obnatam. (intelligit autem, explicante doctissimo *Hilperto*, libro de Præadamitis, homines, qui se secludunt & sub tecto continent, adeoque nihil ferii quod agant, habent) Quam Jurisconsulti nostri vocarent Domitianam.

§. XVII. Adv. 9. *Ubi Abel frater tuus?*) Equidem capitale hic iudicium, indice *Varenio*, in Cainum exercet Deus, justus orbis iudex, atque adeo à cognitione causæ incipit: *ubi est Abel, frater tuus?* Ita tamen, ut simul gratiæ suæ in peccantem non sit immemor, sed amabilissimis verbis eundem ad pœnitentiam invitet; recte dicente *Raschio*: להכנס עמו ברברי נחרת אולי; ישיב ויאמר אני הרגתיי וחטאתי לך; *ita exordium sermonis cum ipso ingreditur, verbis ad omnem humanitatem compositis. Cogitabat enim inra se DEUS; forte revertetur & dices: ego occidi ipsum & peccavi in te.* Quam

D 3

verò